

POSTANOWIENIE

Dnia 20 kwietnia 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Rafał Malarski

w sprawie **W. C.**

skazanego z art. 231 1 i 2 k.k. w zw. z art. 2 ust. 1 i art. 3 ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu bez udziału stron (art. 532 § 3 k.p.k.) w dniu 20 kwietnia 2021 r.,

wniosku obrońcy o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją wyroku Sądu Okręgowego w W.

z dnia 19 listopada 2019 r., sygn. akt IX Ka (...),

zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w W.

z dnia 22 lutego 2018 r., sygn. akt III K (...),

p o s t a n o w i ł:
nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

Na wstępie należało zauważyć, że samo wniesienie kasacji nie uzasadniało wstrzymania wykonania prawomocnego orzeczenia na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. W nadzwyczajnym środku zaskarżenia, wniesionym od prawomocnego orzeczenia Sądu Okręgowego zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego skazujący W. C. na karę 2 lat pozbawienia wolności, obrońca zamieścił wniosek o wstrzymanie wykonania prawomocnego orzeczenia. Wnioskodawca zbagatelizował całkowicie, że uznanie takiego postulatu za zasadny mogło być następstwem zupełnie wyjątkowych względów, których autor w przedmiotowej sprawie nie wykazał.

Powołując konieczność odstępstwa od reguły wyrażonej w art. 9 k.k.w., obrońca wskazał na wiek skazanego oraz jego zły stan zdrowia. Wykazane okoliczności w żadnym wypadku nie mogły być podstawą do zastosowania instytucji z art. 532 § 1 k.p.k., a co najwyżej mogą uzasadniać starania o odroczenie lub przerwę w wykonaniu kary (art. 150 i 153 k.k.w.).

Dlatego orzeczono jak w dyspozytywnej części postanowienia.